

I.

(Gyöngyös pata audiban)

Egyszer volt, hol nem volt, avvót, hogy útba vót neki, minek utánna Orbán Viktor főment a várba. Bécsöngetett. Schmitt Pál epp otthol vót, lekézett. Gyere, Pali Gyöngyöspatára, mondotta I. Fülkefor, bėjelentkezünk alattomba a Véderő kiképzésire, nem árt a küs mozgás az áldott magyar terepen. Kari-kásustor, airsoft-lövészet műanyag-golóbisokval, kis éji harcászat, minden. Na, Schmitt Pál ezútta nem ellenközött, abba a hejbe bécsukta a füzetjit, bé a koronás tolltartót, oszt ment a kerál után. Vitte a tárogatót, meg a bokszesztyűjit, mer az külön mondva lett, hogy szükséges. Út közbe fővették a Kövér Lászlót, meg a Pintér Sándort, hejszen vót még hely hátul, ne fogyjék hejába az a drága karvalybenzin. Csudák csudája, nem vót forgalom semmi, csak ilyen rendőrmotoros félék ámbojogtak tél-túl, egy tucat előttük, egy tucat megettük darualakzatba. Alig es nénózkottak párat, mán leértek. Ottan szépen csöngettek, béregisztráltak, amit követően tevékeny részt vettek a tábor marcona életibe, edzett sportolók lévén maguk es. Az esemény időtartama alatt beszédet mondott Farkas Flórián. Schmitt Pál ezenközbe béírt a vendégkönyv-

be, ahogy a csillag megy az égen: „már Eleink, e legbékésebb nép is fegyvert s vitézt énekeltek, amit szívből kívánok. Espá.” Azomba tett egy bíráló észrevételt es, mondván, airsoft helett csak szebb lenne a „léglágy”, ha má magyar nyelv van a szánkba. Ezt a kiigazéttást V. Dereő a Kárpát-Magyar Nagyhaza nevibe meg es ígérte, majd haza lett a haladás. Bódogan éltek, amíg itt a vége, fuss el véle. A címer meg így lött: héccő vágott mezőn gyöngyös pata audiban.

(2011 április 13)

(Egy messzilátó Kézjegye)

Egyszer volt, hol nem volt, avvót, hogy főment a Keráli Magyar Televízió a Várba, nemá ott ne vót légyen, mikó maga Schmitt Pál ezer évre ellása kézjegyivel a Magyarország Alaptörvényit. Húsvét vót, meg es vót nékijök terítvel duskán, Magyar zászló, EU-zászló, Sonka, Tojás, Szent Korona, mer azt fővitték a főnvalók nehezéknek. Vót egy koronlift, oszt abba. Két riporter vót, az egyyik térdepölt, a másik dettó. Mondotta, aki térdelt, hogy hát Bullának se túlzás nevezhetni, ami ott fekszik az Elnök Úr Asztalán, lévén az úgy ki van dógozval, akar a leghúsvétibb magyar sonka vagy legmagyarabb húsvéti, lényeg, hogy ollan érett. Érettünk szenvedett, vette átal a szót, amellik térdelt, érettünk szenvedett efekatív keresztthalált Jézus Krisztusunk, akinek a Főtámadásának szép évfordulóján ez az Új Időszámítás sorra kerül, tisztótt Elnök Úr! Akkó a másik sajtómunkás az elragattatottságtúl kézcsókra nyútotta száját, s így szólt: Az Ön messzilátó Kézjegye Szent Istvánéival fog vetekedendeni a Nemzet Föltámadó Emlékezeti-ben, só! No, Schmitt Pál kispörtolt orcáján átsuhant, ami átsuhant, s eccőcsak megállította Tollát a leve-

gőbe, s aszonta. Kedves Magyar Nép, én ezt a törvént
níztem balrú, níztem Jobbrú, magamval, mint a nem-
zet egységivel sokat esszetanakodék, s bezon mon-
dom, nincs ez még készen. Arrul nem beszélve, hogy
nem es a többségé, kedves Nép, hanem ellenkezőleg.
Ennek folyamányaképpen átérezve a pillanat jelen-
tőségit, én ezt magyar hazafiként nem és nem írom
alá. Ezzel fölállott, de mint a szikla, oszt vonút kifele
a számos termein átal. Akkó a síri csöndbe beléklak-
kant egy taps. Osztán kettő, három, kilenc, hetvenhét.
Akkora taps, mint még az újkori Olimpián se. Bódo-
gan élt, amíg meg nem csördűt a telefon.

(2011 április 20)